

"Infrastruktur skall vara lönsam"

Infrastrukturministern tycks vilja dämpa förväntningarna inför en analys av förutsättningarna för en ny fast förbindelse över Öresund. Det är illavarslande, skriver Per Tryding, vice VD vid Handelskammaren, i en replik.

För första gången sedan nederlaget i riksdagen om spårpriset för tågpendlare har infrastrukturminister Catharina Elmsäter-Svärd (M) tagit till orda om Öresund. Det är utmärkt att regeringen nu seriöst granskar frågan om en fast förbindelse mellan Helsingborg och Helsingør.

Men hennes inlägg på denna sida (18.2) skapar osäkerhet.

Misstanken insmyger sig att ministern med sitt inlägg vill dämpa förväntningarna redan nu trots att analysgruppen precis har bildats. Det är i så fall mycket illavarslande, för det antyder att prövningen är avgjord på förhand.

Anledningen till misstanken är att ministern i artikeln tycks se infrastruktur som något som byggs utifrån allmänna önskemål och upplevda behov av olika slag, vilka sammantaget vida överstiger resurserna. I en flod av överdrivna och naiva äskanden från kommuner och företag är det departementens uppgift att sålla och ta ansvar.

Synsättet bygger felaktigt på uppfattningen att infrastruktur endast är en kostnad.

Resonemanget kanske även förklarar ministerns förslag om höjda spåravgifter på Öresundsbron. Tror man att bron netto kostar pengar och betalas av staten, så kan sådana förslag övervägas.

Men så är det ju inte. Bron byggdes för att den skapar intäkter till samhället och staten. Framförallt genom tillväxt, men i detta fall också genom avgifter. Staten betalar inte bron, inte rälsen på bron och inte anslutningarna till den.

Att finansiera och betala är olika saker. Staten är en av två finansiärer. Resenärerna är de som betalar.

Syftet med infrastrukturpolitik är att identifiera projekt som ger nettoavkastning till samhället. De som gör det skall byggas, de som inte gör det skall inte byggas.

Det är det man skall ha analyser till.

PER TRYDING